

Derefter sættes under Forhandling § 5 med nedenstaaende dertil hørende af 15 Medlemmer stillede Ændringsforslag.

Forslag af J. F. Petersen, Barfod, Simonsen, Fleischer, Rasmussen, Mathiasen, Condrup, Philipsen, Krøyer, Sønderby, Mørgaard, Schroll, Hæsselbalch, K. P. Larsen, Chr. Larsen og Estrup.

At den § 9 (nu § 5) ved 2den Behandling tilføiede Passus, saalydende:

„Hvis nogen Overlærer eller Adjunct har samme Løn, som efter denne Lov vil tilkomme ham, erholder han et aarligt Tillæg, Overlærerne af 100 Rd., Adjuncterne af 50 Rd., indtil han kan rykke op paa det højere Lønningstrin.“

udgaaer.

J. F. Petersen: Jeg veed ikke, hvorvidt her skulle være Medlemmer af Thinget, der maatte være tilbøielige til i den Grad at nedfatte Embedsmændenes Gager, at disse bleve nødsagede til at leve som Diogenes, saaledes som her blev antydet af et æret Medlem ved denne Sags anden Behandling, men det, jeg veed, det er, at det er en Kjendsgjerning, at Folkethinget aldrig har lagt en saadan Tilbøielighed for Dagen; det, jeg tør paastaae, det er, at det foreliggende Lovforslag ingenlunde vidner om Bestræbelser af denne Art. Jeg vil ikke sige, at Rigsdager har vist en overdreven Generøstet mod Embedsclassen, men jeg tør sige, at den har gjort mere for denne end for nogen anden Samfundsclasse, og at dette i Reglen kun er blevet lidet paaskønnet. Det er i Erkjendelse heraf, at jeg, i Forening med endeel andre ærede Medlemmer, har tilladt mig at foreslaae, at sidste Passus af § 5 skulde udgaae. Den ærede Ordfører fremhævede ved anden Behandling det Betydningfulde og Uhenftigsmæssige i denne „Extra-tilføining“, som han kaldte det, og det foreskommer ogsaa mig, at der ikke er tilstrækkelig Grund til at gjøre denne Afvigelse fra Reglen. Det maa ikke oversees, at de Embedsmænd,

som Lovforslaget omfatter, ikke alene efter § 1 ville erholde en ikke ubetydelig Gageforøgelse, men at de ogsaa derved, at Overlærernes Antal ifølge Udkastets § 2 betydeligt vil blive forøget, atter ville faae en Gageforbedring. Foruden dette have vi jo ogsaa nylig vedtaget et Forslag, hvorved Overlærere og Adjuncter gives Andeel i Skolepengene; det var altsaa den tredie Maade, hvorpaa Lønnen vil blive forhøiet. — Nu maa jeg tillige gjøre opmærksom paa, at vi i Mødet iafstedes voterede et Lovforslag, hvorefter de ringere Aflagte, nemlig en Deel af Adjuncterne, i det første Aar ville erholde et betydeligt Tillæg i deres Gage. Jeg synes nu, at der her, som overalt i Verden, maa være en Grændse, og da jeg formener, at de paagældende Embedsmænd, efter Forslaget i den Stikkelse, det nu har faaet, ere mere end anstændigt aflagte, saa maa jeg holde for, at der ikke er Anledning til at opretholde denne Tilføining i § 5, der forøvrigt, saavidt jeg kan skønne, let kan blive betragtet som et Vidnesbyrd om, at man endnu ikke er gaaet saa vidt, som man burde ved Fastsættelsen af de forskjellige Lønningstærrelser. Jeg maa derfor tilraade, at det ærede Thing sætter dette Forslag ud af Lovudkastet.

Ordføreren: Det ærede Thing vil maaskee erindre, at jeg paa Udvalgets Begne har talt imod, at denne Passus kom ind i Loven ved den 2den Behandling. Naar jeg desuagtet nu idag taler for, ikke igjen at udlette den af Loven, da er det slet ikke, fordi min Mening er rokket angaaende de Mangler, der hestede ved dette Forslag, men det er, fordi Udvalget er blevet enigt om at sætte sig imod den Afvik, paa dette Stadium at udtage af Loven ved en Behandling, hvad man havde indfat ved en anden, eller omvendt. Jeg troer ikke, at det er Noget, som er anbefalelsesværdigt for det ærede Thing i det Hele saaledes at komme tilbage fra et Forslag. Det er i sig selv for sig forkasteligt; men det er det navnlig, saasnart Forslaget ikke er af nogen stor Bigtighed, og hvad dette Forslag angaaer, saa er dets Betydning, hvilket er udviklet ved 2den Behandling, saa ringe, at jeg ikke troer, at det ærede Thing skal sætte sig i Bevægelse for at gjøre nogen Forandring.